

Hadd menjek, Istenem, mindig feléd

422. dicséret

Sarah F. Adams (1841)

Lowell Mason, 1856

Fordító: Áprily Lajos (1887–1967)

OSVÁTH Viktor, 1968

$\text{♩} = 85$

1. Hadd men - jek, Is - tenem, Min - dig fe - léd, Fáj - dal - mak út - ja - in Min - dig fe - léd.
2. Ha es - te száll re - ám, S csön - des he - lyen Á - lom - ra haj - tanám Fá - radt fe - jem:
3. Szí - vem - től tró - no - dig Mily szent cso - da! Meny - nye - i grá - dicsok Fé - nyes so - ra.
4. Á - lom - lá tás u - tán Haj - nal, ha kél, Kí - nos kó - ván - kosom Meg - ál - dom én.
5. Csil - lag - vi lá - go - kat El - hagy - va már, El - fá - radt lel - kem is Ha - za - ta - lál.

Ó, sok ke - reszt - je van, De ez az én u - tam, Mert hoz - zád visz, U - ram, Min - dig fe - léd.
Nem lesz hol nyug - hatom, Kó lesz a ván - kosom, De á - lom - szár - nya - kon Szál - lok fe - léd.
A szent an - gyal - se - reg Mind né - kem in - te - get; Ó, U - ram, hadd megyek Én is fe - léd!
Temp - lom - má szen - te - lem, Hogy fáj - dal - mas szívem U - ram, hoz - zád vigyem, Min - dig fe - léd!
Hoz - zád, ha el - ju - tok, Lá - bad - hoz ros - kadok: Ot - tan meg - nyug - ha - tok Ö - rök - re én.